

SKOLEAVISEN

NYT FRA BESTYRELSEN:

Nu kommer foråret og lyset, men det var vel egentlig osse på tide efter en lang mørk og kold vinter.

Efter vi flere gange har læst i fredagsbrevet om de kæmpe store maskiner der skulle komme og grave ud til vores nye bygning, kunne vi 14. januar åbne dørene til den nye skovbørnehave bygning.

Der er ingen tvivl om at bygningen og området omkring den, kommer til at give skolen mange gode oplevelser i fremtiden.

Vi må sige at vores skovbørnehavebørn og pædagoger er blevet sat på prøve i starten. Det er meget imponerende som både børn og pædagoger har klaret det, på trods af at deres base var en skurvogn og en lille overdækning. Kong Vinter sparede dem bestemt ikke, men at blive mødt af børn med

røde kinder, en næse der løber og et kæmpe smil er efter min mening tegn på at de har det godt.

Som forældre til et af de super seje børn, kan jeg kun takke for det fantastiske arbejde der er gjort omkring oprettelsen af skovbørnehaven.

1. marts er der 24 børn og listerne for kommende børn stiger hele tiden. Vi er ikke begyndt at skrive børn på venteliste endnu, men i det tempo tilmeldingerne kommer, vil vi snart blive nødt til det.

Kom og se hvad de laver til indvielsesfesten 20. april.

Vibeke tog mod udfordringen som konstitueret skoleleder, og hun klarer det helt fantastisk. Derfor var det dejligt hun søgte stillingen da den blev slået op. Efter samtale med personalegruppen, valgte bestyrelsen at kalde 4 meget kompetente ansøgere til samtale, og selv om ansøgerne også havde meget godt at byde på, har vi valgt Vibeke som vores skoleleder til endelig godkendelse på generalforsamlingen 17. april.

Husk friskolen og skovbørnehaven er et valg vi har truffet, og vi skal hjælpes om at passe på det vi har. Så når vi er på skolen og oplever der ikke passes på skolen, så stop op og brug de få minutter der skal til for at forklare, at vi alle skal passe på de ting der er vores.

Det er engagerede forældre der sammen med skolens personale har skabt det vi har. Uden det arrangement, havde vi ikke det vi har i dag. Derfor er det vigtigt alle fortsat deltager og støtter op om aktiviteter og arrangementer på skolen.

Dette er kun for at minde jer om, at det kæmpe forældrearbejde som alle yder nu og tidligere, har gjort vores skole og børnehave til et fantastisk sted at være for børn og skolens personale og det skal der foresat værnes om, hvilket vi fortsat vil arbejde for i bestyrelsen.

På bestyrelsens vegne.

Jesper Thorning Jensen

Indholdsfortegnelse:

- s. 1 Nyt fra bestyrelsen
- s. 2 Nyt fra skolelederen
- s. 3 VHF's fællesemner
- s. 5 Hele verden i skole
- s. 6 Cafeaften 15/3.13
- s. 6 Efterårets 8.kl Berlinter – nu på tysk
- s. 7 Fastelavn er mit navn
- s. 9 Skovbørnehaven
- s.10 Vejen - en stil om at gå på friskolen

NYT FRA SKOLELEDEREN:

Så er det igen blevet tid til et par ord fra mig.

Vi er nu rigtig godt i gang med skoleåret, faktisk er vi over halvvejs.

Vi tæller nu 171 elever og 24 børn i vores Skovbørnehave.

Siden sidst har vi været igennem mange spændende ting. På skolen har vi arbejdet meget med vores nye grupperinger, og det arbejde som vi startede i efteråret, med undervisning på tværs af klasser fortsætter fremad. I oktober måned fik lærerne endnu flere redskaber til at undervise på nye måder, da hele lærerstaben deltog i et kursus om Cooperative Learning, som er nye måder at organisere undervisningen på. Jeg er sikker på at dette bliver til stor gavn for vores børn på skolen.

Det var også i efteråret, at vi havde premiere på vores nye

Halloweenfest, som løb af stablen sidst i oktober. Det var overbygningens forældre, som havde lagt et stort stykke arbejde i at lave en fantastisk fest for resten af skolen.

Henover december måned løb vores juletraditioner af stablen, bl.a. vores julevolley, hvor lærerne i år desværre må se sig slået, dette vil vi naturligvis lave om på, ved førstkomende lejlighed. Også dansen omkring juletræet lykkedes endnu engang. Selvom vores skole vokser, er det fantastisk, at vi stadig alle kan mødes på denne måde, og ønske en glædelig jul. Her mærker vi vist alle det fællesskab, som vi er så stolte af, og som lever i bedste velgående på vores skole.

Ellers går dagligdagen på skolen sin vante gang, og det i sig selv er gode tegn. Som det næste rejser vores 7. klasse om et øjeblik af sted til vores venskabsskole i Slovenien, og skal bo privat hos de elever, som gæstede os i efteråret. Jeg er sikker på at disse udvekslinger er en gevinst for alle, vi lærer en masse om fremmed kultur, sprog og andre anskuelser.

Derudover kan vi se frem til årets generalforsamling, som i år er onsdag d. 17. april klokken 19.00.

I er meget velkomne.

I vores Skovbørnehave er der siden sidste skoleavis sket kæmpe omvæltninger. Vi startede byggeriet, og så gik det stærkt. Bygningen stod færdig allerede i december måned, og i januar pågik de sidste finpudsninger. Lørdag d. 12. januar mødte Skovbørnehavens forældre op til store flyttedag, og gik i gang. Alle tingene fra skurvognen blev flyttet, der blev gjort rent, lavet garderober og flyttet ind i den nye bygning. Alt sammen af nogle meget engagerede forældre. Det er fantastisk at opleve hvor langt vi er nået på den korte tid, vi har haft en Skovbørnehave. Nu tæller vi 24 børn, og tallet er stadig stigende. Det glæder mig, at vi igen havde modet til at starte op på nye udfordringer, og går man en tur på besøg i Skovbørnehaven, er man ikke i tvivl om, at dette er den helt rigtige måde for børn at være til og være sammen.

Alt i alt synes jeg, der sker mange ting, og alligevel er alt ved det gamle. Præcis sådan som det skal være på en skole, med gode traditioner og nye gode ideer.

Forårshilsner

Vibeke

VHF FÆLLESEMNE

Af Helle Gotved

Som noget nyt har vi dette skoleår haft fælles emner på to-tre ugers varighed. Et i efteråret hvor hele skolen havde fælles overskrift Skandinavien og et efter vinterferien hvor det var den danske multikunstner JF Willumsen der stod for skud. Begge emner blev arbejdet med på mange forskellige måder og flere steder på tværs

For 2.kl. vedkommende kom både efteråret og forår til at handle om kunstnere. Først de skandinaviske kunstnere Anne Ancher, Carl Larsen og Edward Munch. Det førte videre til interesse for Krøyer for et par drenges vedkommende og mandede bla ud i denne artikel skrevet af Lukas og Jalte.

KRØYER

Peder Severin Krøyer Blev født i [23. juli 1851, Stavanger – 20. november 1909, i Skagen](#)). han var en Skagens maler der malede mange billeder, de var alle sammen gode, fordi at han var god til at male. Han havde både overskæg og underskæg, det så lidt sjovt ud. Han malede for det kongelige [Kunstakademi](#) i 1864 til 1870.

I 1873 fik han guldmedalje i et stipendium. Krøyer var en rigtig god dansk maler. Han blev rigtig kendt, i hele Danmarks lille land, og i nogle andre lande.

Krøyer hed han til efternavn Peder hed han til fornavn, vi synes at Peder er et sejt navn, fordi det lyder rart sejt.

Krøyer var også kendt i Tyskland, Frankrig, Spanien og Italien. Han mødte en af de andre Skagens maler for første gang i Paris. Det var Anne Ancher og Michael Ancher, hvor efter han rejste til Skagen for første gang i hans liv. Det var i 1882.

Krøyer fik en datter der hed Marie. Hun blev født den. [11.juni 1867 på Frederiksberg og døde den. 25. maj 1940](#) i Stockholm. Hun blev lidt kendt. Hun nået at komme i godmorgen Danmark det er et program der kommer vær eneste morgen. vi synes at godmorgen Danmark er lidt kedeligt, fordi at de snekker hele tiden.

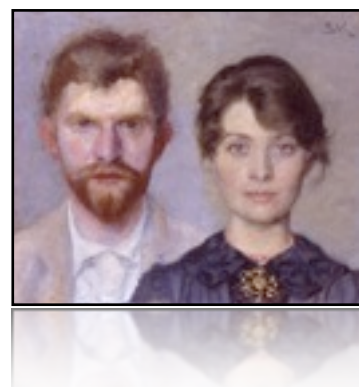
Krøyer var jo kendt som en Skagens maler, men han var jo faktisk en Stavanger maler det er lidt sjovt synes vi.

Krøyer var en meget præcis maler og malede nogen gange sine tanger.

Krøyer var en gammel en mand så den gang gik man jo i gammelt tøj det så lidt sjovt ud.

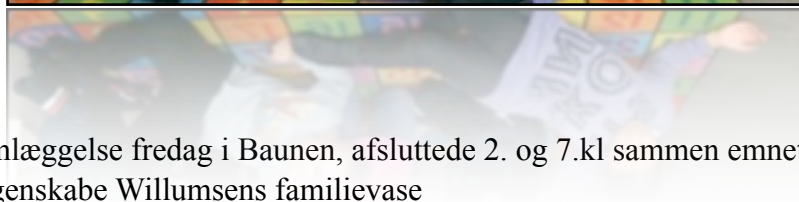
Det her er Krøyer og Marie, Marie er Krøyers datter, Marie blev lidt kendt men over hovedet ikke lige så meget som sin far men det gjorde heller ikke nået for hine.

Skrevet af Lukas og Jalte 2.kl.

2.kl indrettede efterfølgende et skandinavisk minihjem, med skandinavisk møbler og kunst på væggene samt minibøger med skandinaviske forfattere i de små bogreoler.

I forårets emne om JF Willumsen fik 2 .kl og resten af skolen lidt fakta om kunstneren til morgensang. Efterfølgende fandt de selv mere på nettet og skrev ned alt hvad de kunne huske og ellers fandt frem til. Særlig var de optaget af, at Willumsen havde to koner og en kæreste. Det, samt hans store mesterværk der tog ham 35 år at lave gik igen i alle teksterne. Herunder en fortolkning af det store relief:

Før den fælles fremlæggelse fredag i Baunen, afsluttede 2. og 7.kl sammen emnet om Willumsen med at forsøge at genskabe Willumsens familie vase

Sjovt og lærerigt for alle børnene at opleve at alle arbejder med det samme emne hele vejen rundt på flere forskellige måder. Mon ikke vi fortsætter med noget lign næste skoleår?

HELE VERDEN I SKOLE

Hvert forår takker vi ja tak til at modtage læseraketten. Især i Indskolingen er børnene glade for at modtage de små bøger. Hidtil har det været forskellige afrikanske lande der har været i fokus, men i år er fokus flyttet.

Tre piger i 3.kl har – i samarbejde med Læseraketten - skrevet lidt om hvad det hele går ud på.

HVAD ER LÆSERAKETTEN?

Lavet af: Amalie, Caja og Gabriella 3. Klasse

”Hele verden i skole” er en slags kampagne hvor man kan lære hvordan det er at gå i skole i andre lande. ”Læseraketten” er en bog hvor man kan lære om børn der er fattige. I år tager læseraketten til landet Nicaragua. Nicaragua ligger i Mellemamerika. Nicaragua er et smukt land med regnskov, flotte strande og et rigt dyreliv. Nicaragua er et land præget af stærke naturkræfter. Mange børn lever meget fattigt. Men der er også få børn der lever et liv som på mange måder ligner vores liv i Danmark. Nogle børn går i skole og andre går ikke i skole. Dem der ikke kan gå i skole prøver ”Ibis” at hjælpe til at gå i skole.

Læseraketten er en bog som handler om børnene i Nicaragua. Men der er også små historier, som f.eks.: ”En nat i trolde skoven”, ”Mikkel ræv får en lang næse”, ”vikacis”, ”Den grå pedel”, ”Venner med alle” og ”Uhyret”. De er gode.

Her der lidt om en dreng der hedder Tonio:

Tonio er 7 år gammel. Han bor sammen med sin far, lillesøster, bedstemor, onkler, og tanter. Han arbejder hver dag på en losseplads. De har ikke handsker, nogle gange er der wc-papir og brugte bleer, så får de lort og tis på fingrene. Der er meget farligt på lossepladsen. F.eks. er der mange skarpe ting på lossepladsen og der er mange store biler man kan blive kørt ned af. Der er også dyr på lossepladsen, de lever af affald. Der også heste, de trækker vogne med affald. Tonio er glad for at gå i skole. Han kan bedst lide matematik. Han har mange gode venner i skolen. både drenge og piger, han leger med alle.

Her er der lidt om en pige som hedder Fiorela:

Fiorela er 10 år gammel. Fiorela’s ynglings farve er lyserød. Hun har fået en ny cykel som hun er rigtig glad for. Den er også lyserød. I hjørnet står hendes skrivebord. På skrivebordet står computeren. Hun bor i Managua som er hovedstanden i Nicaragua. Hun har også to brødre på 15 og 22 år. Hun synes at de driller for meget engang imellem. Hun er Også på facebook og hun har 199 venner på facebook.

Som man kan se er der store forskelle på børnene i Nicaragua.

CAFE AFTEN

Traditionen tro er det mellemgruppens forældre der står for den årlige cafeaften. Flot fremmøde, også i år, på trods af at vi de sidste år har

måtte konkurrere med X-factor. Vi har vores egen. Her er det dog kun kagebagerne der kan vinder og køre hjem med en diplom.

CAFÉ AFTEN PÅ VALLEKILDE HØRVE FRISKOLE FREDAG D.15.MARTS 2013

Af Lea Brandt 6.kl

Dette års cafe aften begyndte som sædvanligt med nogle fantastiske optrædere, fra store og små. Der var både sang, scooter trick, talent-show, "cup song" og akrobatik.

Aftenen gik videre med kagekonkurrence, hver familie havde bagt en kage. Alle kagerne var linet op på et stort "tag selv bord". Da dommerne havde set nøje og smagt på hver en kage, måtte man bare spise alt det man kunne.

Der var mange dejlige kager men vinderene blev Mathilde Carlsen fra 8. kl. med en meget fantasifuld burgerkage (se foto), og Agnethe Kirk

Wandall fra 3. kl. med den mest velsmagene lyseblå logokage. Mens der blev spist kage kunne man lave aktiviteter i mellemgruppens klasselokaler. I

4. kl. kunne man få lavet ansigts maling, i 5. kl. var der diskotek med fed musik og i 6.kl. var der hyggerum med sofa, puder og madrasser man kunne slænge sig i.

Kl. 9 var det tid til afslutning og oprydning efter en hyggelig aften.

FASTELAVN ER MIT NAVN

skrevet af anonym fra 7.kl

Den 8. februar stod 7.kl. for det årlige fastelavnsarrangement. Børnene mødte op i flotte kostumer, og i højt humør. I baunen blev der først slået katten af tønden, mens dommerkomiteen gik rundt og kiggede efter de bedste udklædninger. Så blev de forskellige lege sat i gang. Der var som altid en omgang ”boller på snor”, men i år blev skolen også præsenteret for et helt nyt fænomen –

”Madkunst”! På hvert hold skulle deltagerne male et portræt af en hund, kun med remoulade, ketchup, ristede løg, krymmel, og mayonnaise. Det var sjovt. I en konkurrence blev der også sat ny rekord på skolen, da Rasmus Thorning 9.kl., havde tyve skumfiduser i munden. En anden spændende ny udfordring, var at deltagerne skulle tage armbøjninger med lukkede øjne, ned i en skål med flødeskum. Clark Pratt var den der gik hårdest ud over, da han havde flødeskum i hele ansigtet, hvilket var virkelig sjovt for publikum.

Der blev uddelt slik til vinderne af de bedste kostumer, bl.a. udklædninger som en spækhugger og en iPad! I årets bedste udklædte blev Niels og Simon 9.kl. der var klædt ud som personer fra ”Rytteriet”.

BERLIN TUR 2012

Endnu engang har 8. klasse været i Berlin og endnu engang var det en hektisk, men dejlig oplevelse for både lærere og elever skriver Mette Gundersen. Her er Mathilde fra 8. klasses tyske dagbog. Desværre nåede dagbogen ikke med i sidste nummer af Skoleavisen. Hermed:

Montag der 17. September 2012

Lieber Tagebuch,

Heute treffen wir uns am 7.58 am Høje Taastrup Bahnhof. Danach 6 Stunden, wir ankommen nach Berlin. Wir fahren mit eine Zug, von unserem Hostel”Sleep Cheap Hostel”. Hier wir abstellen unserem Gepäck. Danach fahren wir mit eine Zug nach der Fernsehturm. Er ist 360 Meter hoch. Das war veil flott. Wir essen Abendessen in eine Restaurant. I hatte Lasagne und eine Wasser.

Bis Morgen.

Tschüss

Mathilde

Dienstag der 18. September 2012

Lieber Tagebuch,

Heute aufstehen wir um 7.00 Uhr. Wir assen Frühstück auf eine Café nächste unsere Hostel. Wir waren aus und sehen Sachsenhausen. Es war sehr spannend. Mette und Clark kauften etwas in Netto. Es war unsere Mittagessen. Danach gingen wir am Kürfürstendamm und einkaufen. Wir assen Abendessen auf eine Restaurant. Das warten war sehr lang. Aber das Essen schmeckte gut.

Bis Morgen.

Tchüss

Mathilde

Mittwoch der 19. September 2012

Lieber Tagebuch,

Nach Frühstück nahmen wir den Zug in die Stadt. Wir sahen das Museum Check-Point Charlie. Es gab auch viele andere aus Dänemark. Danach sahen wir East-Side Gallery. Es war sehr schön. Wir nahmen viele Bilder. Bevor wir sahen East-Side Gallery.

Wir spielten auch auf ein Spielplatz. Wir eingekauft ein bisschen bevor wir assen der Abendessen.

Wir assen Brot. Danach sahen wir Sony Center under der Blue Man Show. Es super cool! Ich nahm ein Bild mit einem von Ihnen. Wir kamen sehr spät nach Hause und war sehr müde.

Bis Morgen.

Tschüss

Mathilde

Donnerstag der 20. September 2012

Lieber Tagebuch,

Nach der Frühstück wir mit den Zug fahren auf die Reichstag und Berliner Dom.

Wir sahen auch Brandenburger Tor. Gab es viele Menschen. Es gab einige als ein Panda gekleidet.

Sie hatten wir in Bild mit. Zum Mittagessen hatte ich Pizza. Eine grosse Pizza. Das Pizza Mann war sehr lustig. Ihn hatten wir auch ein Bild mit. Später einkaufen manche, und anderen gingen nach Hause. Wir assen Abendessen auf das Hostel. Und sprachen in unsere Zimmer.

Bis Morgen.

Tschüss

Mathilde

Freitag der 21. September 2012

Lieber Tagebuch,

Heute ist der letzte Tag. Bevor wir nach Hause nach Dänemark fahren, sahen wir das Olympiastadion. Es war super cool. Es war riesig. Wir nahmen viele Bilder. Der restlichen Tag, sassen wir in den Zug. Hier assen wir Süßigkeiten und sprachen. Wir kamen sehr spät nach Hause.

Es war eine sehr gute Reise!

Bis Morgen.

Tschüss

Mathilde

SKOVBØRNEHAVEN

Skovbørnehaven ved Vallekilde – Hørve Friskole

Af Minna Thorning Jensen, mor til Lærke, Sebastian og Kathrines.

Tolv små podere, tre spændte pædagoger, lidt hegn, en skurvogn og så en skole, som vil noget mere. Det var første dag i Skovbørnehaven ved Vallekilde- Hørve Friskole. Det var mandag d. 6. august 2012 og børn, forældre og pædagoger var klar til start.

Ugen inden havde forældre, pædagoger og andre som havde lyst til at hjælpe, haft travlt med at få gjort alting klar. Skurvognen skulle hentes, sættes i vater og tilsluttes el, vand og afløb. Der skulle tages hegn ned ude på Lisbet og Stefans ejendom og det skulle sættes op igen. Der skulle støbes huller til hegnspæle og der skulle sættes låger i. Der blev lavet overdækning og der skulle laves veranda med gelænder ved toilettet (der er mange regler som skal overholdes på millimeterne ☺). Der blev sat reoler op under halvtaget, så det blev vores garderobe. Der blev syet dyner, polstret gamle skamler og lavet naturbænke til bålpladsen. En indkøbstur eller to blev det også til, hvor de mest nødvendige ting blev indkøbt.

Det var et stort projekt som blev klaret i flotteste stil af forældre, pædagoger og skole i fællesskab. Vi sluttede af med at spise sammen fredag aften i højt solskin.

Så begyndte hverdagen for vores børnehave. Og det var jo lidt spændende at se, hvordan det hele ville gå. Hvordan med skoleeleverne? Hvordan med det lille skur? Hvordan med kun et toilet? Hvad med... osv. Men alting er bare gået så godt. Om morgenen når børnene kom, var der stearinlys tændt og som oftest også gang i bålet. Når det havde regnet en hel dag, tja så blev regntøj og gummistøvler bare skiftet omkring middag og så kunne de klare det nogle timer igen ☺. I det værste blæsevejr har børnene været pakket ind efter alle kunstens regler og så er hele flokken gået op på en af de nærliggende bakker og virkelig mærket vinden. Og efter sådan en tur på deres små ben, så har de været glade for at komme "hjem" og sidde ved bålet og spise madpakken og få læst historie. Så kom vores vinter... Også her er skolens skov og især shelters blevet brugt til at skærme lidt for kulde og vind. Og på de koldeste dage var børnene nødt til at søge ly på skolen. Skurvognen var efterhånden ret trang, da der stille og roligt kom flere børn til vores skovbørnehave ☺.

I løbet af efteråret har vi alle kunne følge med i byggeriet af "den rigtige" børnehave. Og efter julen stod den klar... Pludselig skulle vi have rigtige garderober, vi skulle huske at lukke døren, der var pludselig fire toiletter og masser af plads... også indenfor. Og så skulle der gang i forældrearbejdet igen; Skuret skulle tømmes, rengøres og afmonteres. Hegnet skulle tages op og sættes igen rundt om bygningen. Der skulle laves ny overdækning, samles garderober, indrettes og ikke mindst lægges en MASSE flis på udeområdet, som det skiftende vejr havde gjort til flodheste paradiset... Faktisk kunne flyverdragten selv stå med det tykke lag plader, der var på den, men ungerne havde hygget sig og det er jo det vigtigste.

Det har været en meget begivenhedsrig periode, men jeg tror nu ikke, vores børn har oplevet det som sådan. De er bare begyndt i børnehaven, og for de største af dem, en ny børnehaven, og da bygningen

var færdig, skulle de bare lige over i ”den rigtige” børnehave. De nyder arealet ude, bålet, bålmeden og ikke mindst kontakten til alle eleverne. Når det er sagt, føler de sig lidt udenfor, nu hvor de er flyttet. De har ikke styr på alt det, der sker på parkeringspladsen mere. Lad dette være en opfordring til alle, som måtte have lyst til at se nærmere på børnehaven. Kig endelig forbi ☺.

Nu går vi bare og venter ☺. Venter på foråret og varmen og alle de nye og spændende ting, som vores børn og pædagoger finder på. Og hvad kommer der mon til at ske på området omkring bygningen? Vi er kun lige begyndt ☺

VEJEN - EN STIL OM MIN TID PÅ VH-FRISKOLE

Grundskolen er starten på uddannelsen, starten på fremtiden, hvilken person du vil blive til og måske, hvordan dit liv vil ende. Dine forældre er kun med til at beslutte, hvorhenne du skal blive oplært til det videregående liv, ellers er det kun op til dig selv. Mine forældre valgte Vallekilde Hørve Friskole.

Jeg har gået på Vallekilde Hørve Friskole siden børnehaveklassen, og om fire måneder er det slut og jeg skal videre med min uddannelse. Taiwan er mit næste stop, hvor jeg skal bo i ti måneder af mit liv som udvekslingsstudent. Jeg har siden syvende klasse drømt om at se verden, og opleve den på alle måder.

Min far har været bange for at flyve, siden han var på min egen alder. Han var på ferie med mine bedsteforældre og sin søster på en afrikansk ø, hvor landingsbanen startede og sluttede ved kanten af to klippevægge. Vejret havde været dårligt i nogle dage, og da flyvemaskinen lettede, faldt den nedad mod vandet, som lå længere nede af klippevæggene. Min faster havde en kildrende følelse i maven, hvor min far mere følte, at det var slut, hans sidste tid var kommet. Det har givet ham så stor en frygt, at han ikke har ville flyve siden, dog har jeg fløjet både med skolen og min bror alene.

I Sommeren til syvende klasse, fik jeg muligheden for at komme på sprogskole med min bror. Det var min daværende engelsk lærer, der ringede til os i løbet af sommeren og gav os tilbuddet at komme af sted i to uger, og kun skulle betale flybilletterne til og fra England. Vi var i Sverige, da hun ringede, så min bror jeg nåede blot at vaske vores tøj også af sted igen.

Mine oplevelser derfra har givet mig så meget, og jeg tror det har været det første skridt til mine beslutninger omkring mit liv. Jeg har mødt mange unge fra hele Europa, og i dag har jeg stadig kontakt til mange af dem. Mit engelsk forbedrede sig selvfølgelig også, og jeg har overvejet meget at ansøge om at blive en af lærerne på sprogskolen, når jeg er færdig med gymnasiet. Denne oplevelse har gjort, at jeg også har valgt at blive udvekslingsstudent, denne oplevelse kan jeg takke bl.a. min skole for.

Grundskolen hjælper os med at finde ud af, hvilke personligheder vi har og danner os efter, hvad vi godt kan lide. I børnehaveklassen ønskede, og glædede jeg mig enormt til at lære at skrive og læse. Dette gjorde, at jeg tog min mummitroldebog med i skole, og fordi jeg elskede at tegne, begyndte jeg at tegne bogstaverne som var i bogen. Jeg husker tydeligt, at jeg tegnede dem med en gul tusch og

jeg havde mest svært ved bogstavet a. Men jeg fandt ud af det, og min søde børnehaveklasselærer blev så overrasket og glad, at hun synes, at jeg skulle vise det til hele indskoling. Dengang tænkte jeg nok mest, at det var en pæn tegning, men i dag når jeg tænker over det, er jeg lidt stolt og glad for at jeg faktisk havde den fantasi til at skrive en hel historie uden at vide, hvad der stod, da det for mig blot var en tegning.

I første klasse fik jeg så mit første kladdehæfte, som jeg sad og udfyldte, hver morgen og frikvarter, da jeg virkelig og utroligt nok elskede at skrive.

Jeg er altid blevet kaldt en stræber og lidt nørd på enkelte punkter. Bl.a. i femte klasse havde jeg en drøm om at blive arkæolog, og derfor læste og ønskede jeg mig bøger omkring alt fra balsamering til inka børneofringer. Mildt sagt, så vidste jeg alt om det, og havde en stor interesse for det.

De andre fra min klasse drillede mig lidt med det, og jeg tror lidt, at det er derfor jeg pludselig ikke ville have noget med det at gøre igen. Jeg tænker, at det er en normal reaktion for børn.

I dag er jeg stadig en stræber når det handler, om det jeg godt kan lide eller noget, som er vigtigt og betyder meget for mig. Skolen er vigtig, og jeg gør mit bedste for at holde karakterende mod den lyse ende.

Jeg har vidst siden begyndelsen af skolen, at jeg skulle gå på gymnasiet, ikke fordi jeg fik det at vide konstant, men fordi at det ligger så naturligt i min familie. Min mor kæmpede virkelig for at få studenterhuen, og min far valgte en hel anden vej. Mine to søskende har eller går nu på Odsherred Gymnasium, og der skal jeg også gå. Jeg glæder mig, og allerede nu ville jeg være klar til hele sliddet som kommer på gymnasiet, men mit år som udvekslingsstudent, gør mig lige et hak mere moden og giver mig så meget mere viden, og omtanke omkring verden. Det ville være tarveligt at sige folk, som aldrig har været uden for Europa ikke kan tænke overordnet, men for mig tror jeg at hvis du har oplevet det mest forfærdelige, fantastiske og lærerige på egen hånd, og ser hvordan noget af verden kan være helt tæt på, så forstår man sig også på verden, og dem som lever i den.

Venskaber er noget du har, og lærer at holde ved lige, når du går i skole. I løbet af det midterste af ens grundskole og især i slutningen, bliver følelser og venskaber hurtigt udsatte. Jeg har oplevet min del, og mange andre har oplevet ligeså meget eller endda mere.

Min klasse består af tyve elever, men i starten var vi kun omkring fjorten eller femten stykker. Der er kommet mange nye elever ind, og de er alle en del af den bedste klasse, man kan ønske sig for mig. Men igennem årene har der også været problemer, både med pigerne, drengene og på kryds. Problemer er aldrig gode, men man lærer af dem. Min klasse har udviklet sig og lært respekten for hinanden, for os har det bygget det bånd, vi har i dag. Selvfølgelig ved jeg, når vi alle går, hver til sit efter sommerferien, ikke vil have det samme venskab, men minderne fra grundskolen vil altid være der.

For mig er der kun en lille del af min nuværende klasse, som jeg vil have det samme venskab som jeg har nu. Jeg hader ingen af mine klassekammerater, men når man bliver ældre, og man udvikler sig i sin egen retning, imod det man kan lide og vil med sit liv, så møder man nye mennesker, som kommer til at betyde endnu mere for en. Dette er også en del af at blive voksen, tror jeg.

Grundskolen slutter, og man kan næsten kun glæde sig til at komme videre og starte på noget nyt. Selvfølgelig vil det vante og venner blive savnet, men man får nye, og de forsvinder jo ikke for evigt.

Vi skal snart til eksamen, og alle er lidt bange for det, dog tror jeg ikke kun, det er fordi man skal præstere alt det, man har lært igennem ti år. For mig er frygten for eksamenerne også det, at jeg ved at jeg skal sige farvel, når de er overstået. Sådan tror jeg mange føler. Det er her, man skal vise hvad man har lært, hvilken person du er blevet, og hvor du er klar til at tage hen, alt det man har overvundet og udviklet sig til. Dog er vi ikke voksne, og det er ikke nu vi skal til at skabe vores egen familie eller til at stå til ansvar for penge, men det er nu, hvor vi skal bevise, at vi godt ved, hvem vi er og har en mening og en plan med livet foran os.

Som niende klasser begynder man at mærke selvstændigheden og ansvaret, både overfor uddannelsen, men også for de mindre elever, som går på skolen. Hvis en lærer siger noget, er man klar til at svare, og hvis der er noget, man vil have forbedret så siger man det.

Jeg havde biologi en tirsdag, hvor vores tid handlede om doping, og hvordan musklerne optager det via cellerne. Men fordi vores lærer havde været syg, vidste han ikke, hvilke samtaler og forberedelser vi havde haft med emnet. Derfor snakkede vores gruppe med ham om, hvilke ting der godt kunne gøres bedre, hvilke forberedelser der kunne have været her op til eksamen, og om hvor bange vi egentlig er for at trække biologi, som eksamensfag. Vi kom med mange nye ideer til, hvordan undervisningen kunne foregå, og hvordan man er nødt til at sætte nogle krav og udfordringer til børn, for at de lærer noget. I biologi kunne jeg nemt have sluppet for at lære noget hele dette skoleår, men fordi faget virkelig interessere mig, sætter jeg mine egne krav. Jeg er den type der selv begynder at læse videre i bøgerne derhjemme, hvis jeg ikke føler at mine undervisningstimer er lærerige nok.

Det er sjældent sket, men i syvende klasse havde vores klasse skiftende geografi lærer, og det endte med at jeg selv sad, læste, og lavede resten af arbejdsbogen. Det er noget, som jeg føler at jeg er nødt til og det samme er næsten sket i biologi, men på den anden side, har man ikke tiden til det, når ens lektier kommer og går som de gør.

Min tid i grundskolen har betydet meget for mig, jeg vil glemme det med tiden, men mine minder vil altid sidde fast.

Augusta Clara Olskjær Birkedal

9. klasse